

ISTEN TERVE SZERINTI ÉLET

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 01. 10.

A múlt vasárnap a sáfárságról volt szó, Isten kegyelmének hű sáfárai volt a tanítás címe. Ma folytatni fogom ezt, mert úgy gondolom, hogy ez egy olyan alapüzenet, amire fontos nagyobb hangsúlyt helyezni, és jó, ha egy kicsit mélyebben beleássuk magunkat. A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: Isten terve szerinti élet.

Azt hiszem, nem kívánhatunk senkinek jobbat annál, mint hogy az Isten terve valósuljon meg az életén. Ugyanis Istennek egy jó terve van velünk, és ezt a tervet meg kell, hogy ismerjük. A múltkori üzenetet át fogjuk egy kicsit ismételni. Nézzük az első Igénket a bölcsesség kezdetéről.

Zsoltárok 111,10.

10. A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, jó belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja; annak dicsérete megmarad mindvégig.

Mit jelent az Úrnak a félelme? Ez nem azt jelenti, hogy félünk Istentől, hanem hogy tiszteljük Őt. Elismerjük az életünkben mindenek felett Úrnak. Ez az Isten félelme, és ez a bölcsesség kezdete. Aki bölcs, az elismeri feltételül urának és megváltójának magát az Atyát, a Fiút, és a Szent Szellemet – Ők hárman egyek. Úrnak tesszük meg az életünk felett Istent. Ez az Úr félelme.

Jó belátása van mindenkinek, aki ezt gyakorolja. Tehát aki az Istent, az Urat tette meg a legfőbb hatalomnak az életében, azt bölcsnek mondja az Írás, és aki ezt gyakorolja, azt mondja: annak dicsérete megmarad mindvégig.

Egy kevés ismétlés a múltkori alkalomról, amikor Isten tulajdonjogáról volt szó. Úgy gondolom, hogy ez egy olyan alap, amit ha nem értünk meg, akkor az összes többi dolog egy rossz alapra épül. Éppen ezért a múlt vasárnap Isten tulajdonjogáról beszéltünk, és ma is folytatom tovább, hogy ami a birtokunkban van, vagy amit használunk, aközött különbség van. Tudjuk, hogy ezt a világot Isten teremtette. Hat nap alatt teremtette meg, és Isten megszakította mindig a teremtést egy mondat erejéig, és azt mondta, hogy amit teremtett, az jó. Isten jó dolgokat teremtett. Ő teremtette ezt az egész Univerzumot, Ő teremtette az eget, a földet, és Ő teremtette meg az embert, mint a teremtés koronáját.

Isten Ádámnak adta használatra a földet. Sehol nincs a Bibliában, hogy a tulajdonjog Ádámé lett volna. Ádámot megbízta azzal Isten, hogy viselje gondját és művelje a földet. Munkálkodjon ezen a földön, őrizze azt. De ennek a földnek, ennek az egész világnak, sőt magának az embernek is Isten a tulajdonosa. Nagyon sokunkban talán nem tudatosult kellőképpen, hogy nincs valójában semmink, ami a miénk, ami a mi tulajdonjogunk lenne. Van használati jogunk, mert Isten egy csodálatos Isten, Isten úrrá tette az vétkezett, akkor ő nem mondhatta azt, hogy Istenem, én azt csinállok ezzel a földdel, amit akarok! Én azt csinállok magammal, amit akarok! Hiszen nekem adtad! Ha ez valóban úgy lett volna, hogy nem Isten a tulajdonos, akkor Ádám nyugodtan mondhatta volna. A sátán az, aki kétségbe vonta Isten tulajdonjogát, és úgy gondolta, hogy ez a föld majd őt illeti meg. És mivel Ádámot is sikerült befolyásolnia, így az egész emberiség sajnos egy rabszolgotartó hatalma alá került. Egy trónbitorló, a gonosz hatalma alá került. Ez a rossz hír. De jó hír, hogy Istennek megvolt a megváltási terve. Miért beszélünk Isten tervéről? Mert Isten terv szerint dolgozik, nem improvizál. Ő előre megtervezett mindent. Megtervezte előre a földet is. Vannak dolgok, amiket nem lehet megcsinálni terv nélkül. Ha például össze akarsz rakni egy órát, vagy egy házat, vagy bármit, ha nem tervezed meg előre, akkor valószínű, hogy nem fog sikerülni.

Ki a mi példaképünk? Maga az Atya, maga az Úr Jézus Krisztus. Ha Isten terv szerint dolgozik, ha Istennek van terve, akkor bizony nekünk is be kell csatlakoznunk az Ő tervébe. Istennek minden teremtményével van terve, és minden gyermekével van egy nagyon-nagyon jó terve.

1Korinthus 10,26.

26. Mert az Úré a föld és annak teljessége.

Mit jelent a tulajdonjog? Ezt a múltkor meghatároztuk. A tulajdonjog azt jelenti, az igazi tulajdonos az a személy, akinek úgy van valamije, hogy azt nem kapta senkitől. És ennek a definíciónak csak egyetlen egy személy felel meg, maga a teremtő, maga Isten. Isten nem tartozik elszámolással senkinek. Istennek korlátlan az uralma. A Biblia világosan tanítja, ahogy Pál apostol is Athénban prédikálta, hogy ő ura mindennek. Ő nem szoborhoz hasonlít, Ő nem kér semmit az embertől. Semmi szüksége nincs Istennek, hiszen minden az övé. A Zsoltároknak mondja: Enyém az ezüst, enyém az arany. Övé az állatok. Ő ennek a földnek, ennek a világnak, sőt az embernek is Ő a tulajdonosa. És ez nagyon fontos. Ezért beszélek erről még egyszer, mert nagyon fontos, hogy megértsük. Ha megértjük, hogy kié ez az egész föld, hogy kik vagyunk mi, és ki Isten, az meg fogja határozni a további viszonyulásunkat Istenhez, Isten dolgaihoz, és az egész életünkhöz. Az ember is az övé.

1Korinthus 6,19.

19. Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Szellem temploma, amelyet Istentől nyertetek, és nem a magatokéi vagytok?

Tehát a testünket is Istentől nyertük. Itt keresztényeknek írt Pál apostol, hogy a mi testünk az Isten szellemének a temploma, és világosan hangsúlyozza az Írás, hogy nem a magatokéi vagytok. Azt kérdezi Pál, hogy ezt tudjátok-e? Tehát ha nem a magunkéi vagyunk, akkor kié vagyunk? Ki a mi urunk? Ki a mi tulajdonosunk? De nagyon szeretném hangsúlyozni, hogy Isten nem, mint rabszolgatartó bánik az embereivel, a gyermekeivel, hanem Atyaként. Ő egy szerető Atya. Aki pontosan azért teremtett meg mindent, hogy azt az ő szeretett gyermekének adja. Istennek terve volt velünk már a világ teremtése előtt, tanítja az Efézusi levélben az Ige. Már akkor Isten eleve elrendelt bennünket, hogy a Krisztusban a fiává fogad majd bennünket. Tehát Istennek egy örökkévaló terve van az emberrel. A földi életünkre is megvan a terve, és megvan a terve az örökkévalóságra is. Tehát nem a magunkéi vagyunk. Ha Ővé a tulajdonjog, ha Ő a tulajdonos, akkor a tulajdonosnak joga van azt tenni a tulajdonával, amit akar. Ez így van a világban is. Ha te valamit birtokolsz, ha valami a tiéd, pontosabban csak sáfárai vagyunk a ránk bízott dolgoknak, valójában semmi nem a miénk, viszont Isten odaadta használatra. Mindent ránk bízott, de Ővé a rendelkezési jog. Ezt úgy hívják, hogy önrendelkezési jog. Tulajdonjog. Joga van Istennek azt csinálni, amit Ő akar. A te tulajdonoddal – ha leszűkítjük a világi gondolkodásra –, akkor azt csinálsz vele, amit te akarsz. És ezt fontos megérteni, hogy az ember nem tulajdonos. Az ember csak használója, és hasznélvezője annak, amit Isten rábízott.

Tehát kik vagyunk mi? Isten sáfárai vagyunk. Meghatároztuk a múltkor a sáfár szó jelentését is. A sáfár nem magának dolgozik. A sáfárnak van egy ura, akinek dolgozik, és akinek elszámolással tartozik. És ez a fontos! Nagyon sok ember éli úgy az életét, mintha soha, senkinek nem kellene ezzel elszámolnia. Nem törvényt tanítunk, de ezek olyan alaptanításai a Bibliának, olyan alaplolgok, amit tudatosítani kell magunkban. Hiszen nagyon sok embernek azért rossz a hozzáállása Istenhez, Isten dolgaihoz, akár egy kereszténynek a szolgálatához, mert úgy gondolja, hogy neki tulajdonosi jogai vannak. És a legnagyobb baj, amivel ma küzdenek a keresztény egyházak, a teljes evangéliumi egyházak is, hogy a gyülekezetekbe beengedték a liberalizmust, beengedték azokat az eszméket, amiket a világ szajkóz, hogy neked mihez van jogod. Nekem jogom van a vélemény nyilvánításához, nekem ehhez van jogom, ahhoz van jogom, amahoz van jogom. Nem! Nekünk egy dologhoz van jogunk, hogy kövessük Isten utasításait. Hogy kövessük azt, amit Isten mond. Mert mi elszámolással tartozunk a tulajdonosnak, hiszen Isten sáfárai vagyunk. Isten munkatársai vagyunk, Isten épülete vagyunk, és örökbe is fogadott bennünket Isten. Meg vagyunk váltva. Kétszeresen is Istené vagyunk. Egyszer azért, mert megteremtett bennünket, másodszer pedig azért, mert megszabadított bennünket a rabszolgasorsból, megszabadított bennünket a sátán hatalmából, a

bűn hatalma alól. Megkaptuk Isten előtt a megigazultságunkat. Mi igazak vagyunk Isten előtt. Ezt is Ő végezte el, Ő állított helyre bennünket. Ádám elrontotta, az Úr pedig helyreállította. Isten örökkévaló terve az emberrel, hogy örökkön-örökké vele éljen, vele legyen közösségben. Ez a közösség a bűn miatt, a gonosz terve miatt megszakadt, de Istennek volt egy örökkévaló terve. Nem érte meglepetésképpen, hogy Ádám elbukott, készen volt már a világ megalapítása előtt a terve.

1Korinthus 4,7.

7. Mert micsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

Mert micsoda különböztet meg téged? Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ezt kérdezi Pál a korintusi gyülekezettől. Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?

Ezek a liberális eszmék és gondolkodásmód sajnos bekerült a világból a gyülekezetbe. Nekünk, mint hű sáfároknak – majd mindjárt lesz szó a hűségről – meg kell őrizni a tulajdonos értékeit, és a tulajdonos érdekeit kell, hogy képviseljük. Semmi keresnivalója a liberalizmusnak a gyülekezetben. Ugyanis a sátán az, aki fel akarja hígítani Isten Igéjét. Az elmúlt hetekben olvastam, Németországban történt, hogy egy papot följelentettek, mert nem adott össze homoszexuálisokat. Följelentették, bíróság elé állították. Ezt eredményezi a liberalizmus. Világos a Biblia! A Római levél első részét elolvasod, ez pontosan arról szól, hogy minden embernek tudnia kell azt, hogy Isten létezik, hogy Isten van, hogy Ő az Úr. Háromszor is említi a Római levél első része azt, hogy a pogányok is tudják. Ugyanis Isten minden emberbe beleprogramozta az Isten-tudatot. Úgyhogy nincs mentségük! És azt mondja: hálákat neki nem adtak, hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek. És az Isten dolgát fölcserélték a múlandó dolgokra. Isten helyett embereket, bálványokat és a világ különféle teremtett dolgait imádták, és Neki hálát nem adtak. Isten ezt, ha nem Ő lenne a tulajdonos, akkor hogy vethetné a világ szemére?

Egy dolgot tudnunk kell, hogy minden embernek el kell számolnia egy szép napon az egész életével a tulajdonosnak. A tulajdonos számon fog kérni bennünket egy napon. Ez sokak számára jó hír, sokak számára pedig rossz hír. A saját erőnkől, a saját képességünkől egyikünk se tudna megállni igazként Isten előtt. De Ő megigazított, helyreállított bennünket, a kegyelmébe fogadott és megszentelt minket. Azt jelenti, hogy az Isten előtti helyzetünk szent. Tehát ez az, amit Isten elvégzett már. És mit mond a Biblia? Nekünk is meg kell szentelődni, az pedig a növekedés. Isten elvárja tőlünk, hogy mi növekedjünk az Ő Igéjében, és mint jó sáfárok, egyre bölcsőbbek legyünk, hogy egyre jobban tudjuk képviselni Istent, és egyre jobban tudjuk képviselni a tulajdonos jogait, érdekeit. Neki pedig az az érdeke, hogy a gyermekei elváltozzanak az Ő képére és hasonlatosságára. Ez itt a földi életünkben nem fog megtörténni. A teljes megszentelődés nem fog megtörténni itt a földön. Az Isten előtti helyzetünk már szent, de a növekedésünk a megdicsőüléssel fog befejeződni, amikor a teljes értelmünk, érzelmünk, akaratunk és a *testünk* is tökéletessé válik. Ez az Úr Jézus eljövételével fog megtörténni. Ezt várjuk mindannyian, ez a mi reménységünk!

Zsoltárok 8,4–5.

4. Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá?

Van egy gondviselőnk. Van egy édesatyánk, akinek gondja van ránk, aki szeret bennünket, és azt akarja, hogy felnőjünk. Mi a célod a gyerekeddel, amikor megszületik? Egy gyermek, amikor megszületik, beleszületik ebbe a világba, gondozásra szorul. Egyszerűen nem képes arra, hogy ellássa magát. Szellemi értelemben pontosan ugyanez a helyzet velünk is, hogy amikor bekerülünk Isten országába, akkor nem ismerjük Istennek a dolgait. Mindannyian a világból jöttünk, ismerjük nagyjából a világ rendszerét, de nem ismertük Isten dolgait. És éppen ezért Isten abban érdekelt, hogy az Ő gyermekei felnőjenek, és elkezdjenek úgy

gondolkodni, ahogy az Atya gondolkodik. A gyermekeinkkel is az a feladat, az okoz örömet a szülőnek, amikor a gyermek felnő. És nyilván szeretnél egy egészséges, ép gondolkodású felnőttet nevelni belőle. Istennek ugyanez a terve, ugyanez a célja velünk. Azt szeretné, hogy felnőjünk, és hogy megváltoztassuk a gondolkodásunkat, odaszánjuk magunkat az Ő céljainak, és az Ő terveinek. Annak kell megvalósulnia az életünkben, amit Ő szeretne, azzá kell válnunk, amivé Ő szeretné, hogy váljunk.

5. Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt!

Úgy is nevezi, kis istenekké tett bennünket azzal, hogy az Ő sáfáraivá lettünk, az általa teremtetett dolgok fölött gondviselővé tett bennünket. Úrrá tetted őt kezeid munkáin. Mi volt a parancsolat Ádámnak? Az, hogy sokasodjatok, szaporodjatok, töltsétek be a földet! Isten abban érdekelt, hogy mi növekedjünk az életünk minden területén. Mert Isten a növekedést adó Isten. Ezzel szemben a sátán a pusztító. Tehát mi abból tudunk gazdálkodni, és azzal tudunk sáfárkodni, amit Isten ránk bízott. Valakire kevesebb bízott, és valakire pedig több. Mert az Úrban elhívott szolga az úrnak szabadosa. Megnéztem mi ez a szabados, ez a szabados egy felszabadított rabszolga. Tehát valójában mi is felszabadított rabszolgák vagyunk. Krisztus megszabadított bennünket a szolgaságból. Hasonlóképpen, aki szolgaságban hivatott el, Krisztusnak szolgája. Örököstársai, örökösei vagyunk Istennek, és örököstársai vagyunk Krisztusnak. Az Úr pontos példát adott arról, hogy mit jelent az alázat, mit jelent szolgálni Istent. Isten fia eljött. Krisztus példát adott nekünk, emberré lett, hogy mint örököstársaknak, hogyan kell képviselnünk az Atyát itt a földön. Jézus kiüresítette magát isteni hatalmából, szolgai formát vett föl, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő. Hanem engedelmes volt haláláig, egész a keresztfának a haláláig. Van példánk, akit követnünk kell, és Istennek az a terve, az a célja, hogy az Ő fia ábrázatára mindinkább elváltozzunk. Ez egy folyamat. Ez a növekedés folyamata. Ezt úgy hívják, hogy megszentelődés. Tehát ez nem a *helyzetünk* Isten előtt, hanem ez a növekedésünk folyamata, amit ezalatt értek.

Ha az ember Isten sáfára, akkor annak megvan a követelményrendszere, hogy mi az, amit Isten elvár egy sáfártól.

Az első dolog a *hűség*. Ezt nagyon sok helyen említi a Biblia. Mit jelent az, hogy hűségesek vagyunk azon, amit Isten ránk bízott? Minden esetben, minden körülmények között az Ő érdekeit képviseli a sáfár. A tulajdonos érdekeit, és nem más érdekeit, nem a saját érdekeit, hanem aki megbízta őt.

Becsületes. Aki jól képviseli Istent az emberek előtt. Mindjárt fogunk nézni példákat is.

És *bölcs*. A bölcs szolga, a bölcs sáfár gyarapítja azt, amit a gazdája, amit a tulajdonos rábízott. Nem tönkreteszi, nem elherdálja, nem elkótyavetyéli, nem ellopja, és lehetne sorolni tovább, hanem gyarapítja. És ez vonatkozik a te személyes életedre is. Isten a gyarapodást és a növekedést adó Isten. Aki tönkre akar téged tenni, az a sátán. Aki azért jött, hogy öljön, lopjon, és pusztítson, hogy Isten teremtett dolgait tönkretegye, leginkább az embert, aki a teremtés koronája, hogy őt tönkretegye. Menjünk tovább. Tehát a hú sáfár a tulajdonos érdekeit képviseli, hűséges a tulajdonos, Isten irányában. Az előbb már említettem, hogy számot kell adnunk. Most megnézzünk három dolgot, hogy miről kell számot adnunk Istennek. Nagyon sokunkban ez sem tudatosult talán annyira, mint amennyire kellene, és hiszem, hogy Isten szelleme fog nekünk ma segíteni, megértést, kijelentést adni, és ez még inkább arra sarkall bennünket, hogy még jobban odaszánjuk magunkat Isten dolgainak, Isten dolgaira.

Miről kell számot adnunk? Először is magunkról. Ez az első dolog. A második: a ránk bízott dolgokról, ami fölött sáfársággal lettünk megbízva, és a harmadik: a ránk bízott személyekről is számot kell adnunk Istennek. Ez nem került talán annyira hangsúlyozásra az elmúlt időszakban, de mindjárt fogjuk nézni hozzá az Igéket. Mert az első és a legfontosabb dolog Isten Igéje. Ha János evangéliumát olvassuk, akkor tudjuk, hogy kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. Tehát első helyen Isten Igéje van. Isten nem

hagyott bennünket „tervrajzok” nélkül, Isten országának megvan az alkotmánya, és a Bibliában útmutatást adott nekünk arra, hogyan kell Őt képviselnünk. Hogyan kell gondot viselnünk magunkról, és milyen szempontból, milyen módon kell, hogy elszámoljunk magunkról, a ránk bízott dolgokról, és a ránk bízott személyekről Neki. Nézzük!

2Timótheus 2,1.

1. Te annak okáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben.

Ez egy parancsolat, hogy a kegyelemben erősödjünk meg. Mi a kegyelem? A kegyelem Isten feltétel nélküli szeretete. Isten kedvezése, Isten jósága. Először is ez az, amiben meg kell, hogy erősödjünk mindannyian. A sátán az, aki kárhoztat. A sátán az, aki téged elítél. A sátán az, aki tönkre akar téged tenni. Többen jöttetek már azzal, hogy bűnt követtetek el, ahogy mondják, megsértettétek Isten dolgait, és utána kárhoztattátok magatokat. Isten nem akarja, hogy kárhoztasd magad, hanem Isten azt akarja, hogy ismerd fel a hibáidat, ismerd fel, amikor eltévesztettél valamit, és utána igazítsd ki magad! Térjél meg! Fordulj vissza! Jézus kifizette az árat mindegyikünkért. Sokan azt hiszik, hogy ha elkövettek egy bűnt, akkor el fognak kárhozni, és a pokolba fognak kerülni, és Isten nem szereti őket többé. Ez az ördög legnagyobb csalása, a legnagyobb hazugsága, és nagyon sokakat akar ily módon tönkretenni. És éppen ezért meg kell erősödnünk Isten kegyelmében, a kegyelem-tanításban, ami nem szabadosságot jelent – mindjárt nézzük rá az Igét –, hanem pontosan azt jelenti, hogy Isten kedvezni akar nekünk. Nyilván ti is, akik neveltek gyereket, szülők, nagyszülők vagytok, mit akartok a gyerekeknek? Rosszat akartok? A gyerek lehet, úgy ítéli meg, amikor te meg akarod tiltani neki azt az ötödik csokit, hogy már ne egye meg, akkor a gyerek ezt nyilván nem jól éli meg, és azt mondja, hogy hát ez az apa, ez az az anya milyen szigorú, meg milyen rossz, de miért? Mert tudod, hogy az a gyerekednek nem jó. Nyilván nem engedted meg a kisgyerekednek, hogy kiszaladjon a kamion alá. És éppen ezért adta Isten a törvényt Izraelnek, mert nem volt bennük a Szent Szellem. Izrael még kiskorú volt. Ezért törvény alatt őriztettek.

Otthon van egy csomó törvény, amit a gyerekednek meg kell tartania igaz? Megvan, hogy mikor mit tehet, mit nem tehet, és ha Isten Igéje szerint neveljük a gyermeket, akkor bizony egy bölcs szülő fegyelmezi a gyermekét. Mivel az ószövetségi emberben nem volt benne a Szent Szellem, Isten törvény alatt tartotta őket. Kiskorúságban tartotta őket. És a kiskorúság időszaka az a törvény időszaka. De Istennek mi a terve, mi a célja? Hogy az ő népe felnőjön, és ehhez adta nekünk a Szent Szellemet, Isten a saját Szellemét adta belénk azért, hogy vezetni tudjon bennünket, tanácsolni tudjon bennünket, és azért, hogy Isten Szelleme segítsen nekünk abban, hogy felnőjünk. Mi a felnőtt kor ismertetője? A Biblia ezt is tanítja. Mikor a jó és a rossz között tudunk különbséget tenni. Egy kisgyerek még nem tudja ezt megtenni. Azért gyermek. De Isten azt akarja, hogy felnőjünk, és azt akarja, hogy meg tudjuk különböztetni, hogy mi a jó, és mi a rossz. És amikor ezt meg tudja tenni a gyermeked, akkor már nem őrzöd törvény alatt őt. Igaz? Akkor már nem mondod neki, hogy nyolc órákor fekdjél le. Akkor ő már eléggé felnőtt ahhoz, hogy ő maga eldöntse, hogy számára mi a jó, mi a hasznos. És hogy ha jól neveltük a gyermekeket, akkor bölcs döntéseket fog hozni.

Isten pontosan ugyanígy van velünk. Azt szeretné, ha mi nem törvények szerint élnénk, és nem azt kellene megmondania mindig, hogy ne húzd meg a Jancsika haját, mert az nem szép dolog, hogy ne hazudjál, ne lopjál, ne csaljál, ne hamis tanúzz a felebarátod ellen, stb, sorolhatnánk a Tízparancsolatot. Nem kéne, mert ezt a törvényt Isten beírta a szívünkbe. Beírta a bensőnkbe. És Isten szerelme, Isten szeretete kitöltetett a szívünkbe a Szent Szellem által, amint a Róma 5-ban. De nem mentesít bennünket attól az, hogy Isten kegyelme alatt vagyunk, hogy nem kell számot adnunk, és nem kell elszámolnunk Istennek. Nézzük a további Igéket.

2Timótheus 2,2.

2. És amiket tőlem hallottál sok bizonyosság által, azokat bízd hű emberekre, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek.

El kell számolnunk még az evangéliummal is! Hiszen az evangéliumot nem azért kaptuk, hogy megtartsuk magunknak. Istennek az az elsődleges célja, hogy felnőjünk. Amikor Ábrahámot elhívta, akkor azt mondta neki, hogy megáldalak téged, és itt nem állt meg Isten, hanem azt mondta: és áldássá teszek! Hogy Isten megáldott bennünket, hogy megismerhetjük Őt, ez a legnagyobb dolog, amit kaphattunk a világon! Ezt nekünk tovább kell adni, hiszen Isten ránk bízta az evangéliumot, hiszen a Márk 16-ot mindenki ismeri: Menjetek és hirdesétek az evangéliumot minden teremtésnek! Hiszen Isten ultimátumot adott. Honnan fogják megtudni az emberek az igazságot, honnan fogják megismerni Jézust? Onnan, ha hirdetjük az örömhírt, hirdetjük az evangéliumot. Mindannyian így kerültünk Krisztusba. Vannak, akik ezt megtették. És az nem biztos, éppen egy prédikátor fogja megtenni. Lehet, hogy neked kell megtenned. Vannak olyan emberek a világban, akik soha nem hallgatnának meg egy prédikátort. De a barátaid, az ismerőseid, a rokonaid között igenis bizonyosságot tudsz tenni a Krisztusról. Péter levelében írva van: Hogy legyetek kész mindenkor bizonyosságot tenni a bennetek lévő reménységről.

Mindegyikükre rábízta Isten. Ez egy hatalmas kincs, amit ránk bízott, és bizony ezzel sáfárkodni kell. Nekünk is rá kell bízni az evangéliumot hűséges emberekre. Megfigyeltem több helyen a Bibliában, amikor Isten szolgálókat, szolgálatokat hív el, vagy embereket hív el, az első feltétel mindig a hűség. És a hűség mindig Isten felé van! Nem kötünk kompromisszumot Isten Igéjével kapcsolatban! Teljesen mindegy, hogy mit tanítanak a liberalista eszmék. Mi ezt nem engedjük be a gyülekezetbe, mert semmi keresnivalója a gyülekezetben például a homoszexualitásnak, vagy sorolhatnánk tovább a politikának, és egyéb olyan dolognak, ami nem a gyülekezeti testbe való. A mi feladatunk, a mi kötelességünk az, hogy mi Istent képviseljük, és azt képviseljük, amit Isten ír az Ő Igéjében. Nagyon fontos, hogy ezeket megismerjük.

2Timótheus 2,3.

3. Szenvedd el velem együtt a nehézségeket, mint a Jézus Krisztus jó katonája.

Tehát munkálkodnunk kell, dolgoznunk kell. A kertben is, amikor Ádámot odatette, nem mondta azt, hogy nem kell csinálnod semmit. Ha megnézzük az Igét, akár oda is lapozhatunk:

1Mózes 2,15.

15. És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté őt az Éden kertjébe, hogy művelje és őrizze azt.

Hogy henyéljen, hogy lazsáljon? Nem azt írja az Ige, hanem mit? Művelje és őrizze azt. Nagyon téves dolog az, amikor keresztények azt állítják, hogy nem kell dolgozni, és nem kell munkálkodni. Ez nem Isten terve! Igenis dolgozni kell, és munkálkodni kell, sőt az Írás írja: Aki nem dolgozik, ne is egyék. Bizony vannak emberek, akik azzal dicsekszenek, hogy ők nem dolgoznak, mert őrölk Isten gondoskodik. A Biblia sehol nem mondja, hogy nem kell munkálkodnunk, nem kell dolgoznunk, és nem kell jó sáfárnak lenni Isten dolgai fölött.

2Timótheus 2,4–5.

4. Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba; hogy tessék annak, aki őt harcosává fogadta.

Kinek kell tetszeni, a szomszédaidnak, a barátaidnak, különféle gondolkodású embereknek? Nem, hanem, aki őt harcosává avatta. Mi az, hogy harcos? Ki ellen harcolunk? Mi nem harcolunk senki ellen. Mi egy harcot vívunk, az a hitnek a szép harca. Azért szép ez a harc, mert ha hiszünk az Úr Jézus Krisztusban, hiszünk az Ő Igéjében, akkor hit által győzelemre jutunk. Mert mi már győztünk az Úr Jézus Krisztusban. Mindaz, ami Istentől született, legyőzi a világot – írja János első levele. És ami legyőzte a világot, az a mi hitünk. Nagyon fontos, hogy higgyünk!

5. Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd.

Tehát vannak szabályok, amiket Isten fölállított. A Biblia tele van utasításokkal, tele van útmutatásokkal, és ezeket nem lehet figyelmen kívül hagyni akkor sem, ha a kegyelem

korszakában vagyunk. A kegyelem nem felhatalmazás a bűnre, sőt a bűn ellenszere! A fókusz az utóbbi időben igencsak a kegyelem tanításokon van, és ezt nagyon sok ember félreértelmezi. Úgy gondolja, hogy akkor minden következmény nélkül azt tesz, amit akar. Hogy ő szabad mindenre, és azt csinál, amit akar. Igen, a szabadságod meg van hozzá, Isten nem fogja le senkinek a kezét. Mondjuk, aki ki akar rabolni egy bankot. A szabadságod megvan hozzá, hogy megtedd, de nyilván számolnod kell akkor a következményeivel. Egy felelős ember pontosan ezt teszi, hogy fölméri a helyzetet, hogy minek mi a következménye. Mi a baj egy gyerekkel? Az a baj, hogy nem méri fel a következményét, mert ő nem gondolkodik előre. Nagyon jó dolog az ifjúság! A fiatalság egy nagyon-nagyon jó dolog, de a fiatalok néha felelőtlenek. Ha az ember negyven-ötven évvel ezelőttre gondol – van, aki nem tud, mert még nem élt annyit –, akkor megtett olyan dolgokat, amire ha csak rágondol, égnek áll a haja, mert felelőtlenek voltunk. Ugye egy szülő mondja, hogy ne ugrálj, kisgyermekem, a medencébe, mert van tapasztalata, hogy bármi történhet vele. Tehát egy szülőnek már vannak tapasztalatai, és gondolkodik előre, hogy mi történik, ha ezt teszem?

A gyerek, és az ostoba felnőtt nem gondolkodik előre. Ha ezt teszem, annak mi a következménye? Jöttek szülők egyszer, hogy terhes a lányom! Hát, ha olyan dolgot tesz, amitől terhes lehet, akkor terhes lesz. Ezt a szülei nem magyarázták el neki, úgy látszik. Minden dolognak van következménye, és Isten nem a jó dolgoktól akar minket megóvni, hanem azoktól a következményektől, ami abból származik. Pontos utasítások vannak a Bibliában, hogy mit miért tegyünk, és mit miért ne tegyünk, de egyébként bennünk van a Szent Szellem, aki elvezet bennünket minden igazságra. Aki munkálkodik, a földművelőnek kell a gyümölcsben először részesülnie. Értsd meg, amit mondom, adjon az Úr neked azért belátást mindenekben! Istentől kell kérnünk a tanácsot! Istentől kell kérnünk a bölcsességet, a Jakab levél ezt tanítja, hogy hogyan tegyük a dolgunkat. Nagyon sokszor nem tudjuk, hogy mire mit lépünk? Nagyon sokszor nem tudjuk, hogy mit kell tennünk? Ezzel mindegyikünk, így van. De van valaki, aki tudja. A legtöbb hibát ott követtük el, amikor nem tudjuk, hogy mit tegyünk és ott improvizáltunk, és tettünk olyan dolgokat, nem gondoltuk át azoknak a dolgoknak a következményét. Istentől kell kérni bölcsességet. Isten pedig szemrehányás nélkül megadja azoknak, akik Tőle kérik. A Titus levélbe menjünk, ott gyönyörűségeken föl van sorolva mind a három dolog, amiért számot kell adnunk Istennek.

Titus 2,7.

7. Mindenben magadat add példaképül a jó cselekedetekben; a tanításban romlatlanságot és komolyságot mutatván.

A Biblia világosan tanítja, hogyan kell képviselnünk Istent az emberek előtt. Először is önmagunkat adjuk példaképül. Azaz nem várunk el olyat másoktól, amit mi sem teszünk meg. Ugyanez a helyzet a gyerekneveléssel is. Mondd a gyerekednek, hogy: Ne dohányoz! És mit csinálsz te? Fújd a füstöt. Mit fog tenni a gyerek, ha lesz rá lehetősége? Előveszi a cigarettát, és rá fog gyújtani. Hiába mondd a gyerekeknek, hogy ne alkoholizálj, amikor esetleg a szülőt kétnaponta látja lerészegedni. Akkor mit fog követni a gyerek? Azt, amit mondtál neki? Nem, mert a cselekedeteink sokkal hangosabbak annál, amit mondunk, és azt fogja követni, amit látott. Ez nagyon fontos: önmagunkat kell először is példaképül adni, egyrészt a jó cselekedetben, a tudományban. Nem véletlenül mondja a világ, hogy a keresztények néha alulképzettek. Nagyon sok keresztény van, aki nem tudja megvédeni a hitét. Valójában azt sem tudja, hogy miben hisz, vagy kiben hisz. Isten elvárja tőlünk azt, hogy növekedjünk. Elvárja tőlünk azt, hogy képezzük magunkat. Ha jó sáfár akarsz lenni itt a világban, akkor is képezned kell magad. Ha el akarsz helyezkedni egy céghez, akkor egy cégvezető meg fogja kérdezni, hogy milyen a végzettséged, mi az, amit elvégeztél. A gyerekek szeretik elkerülni az iskolát, néha szeretik ellumpolni az időt, sokkal jobb lógni a fiúkkal, lányokkal, sokkal jobb lógni a moziban, meg bulizni, mint tanulni. Én ezt meg tudom érteni, ez tényleg így van. De majd, amikor felnősz és el kellene helyezkedni, akkor lehet, hogy hiányozni fog az az idő, amit

azzal kellett volna töltened, hogy tanuljál. Nem olyan kényelmes dolog tanulni, mint mondjuk bulizni a haverokkal, meg az ismerősökkel. De majd, amikor el kell helyezkedni, akkor megkérdezik, hogy milyen a végzettséged, a diplomád, milyen a te szakértelmed? Ki fog tudni jól elhelyezkedni? Akinek megvan a megfelelő szakképesítése.

Ugyanez a helyzet Isten országában is. Isten szeretne olyan embereket használni, akik felkészültek, akik tanulmányozzák Isten Igéjét, mint a szivacs, szívják magukba, és akik el tudnak igazodni Isten dolgaiban. A csecsemő keresztényeket Isten csak annyira tudja használni, amennyire tudja. Isten az, aki alkalmassá tett benne, ahogy a Kolosse levélben van írva:

Kolosse 1,12.

12. Hálákat adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

Kell, hogy bölcsek legyünk! Kell, hogy felkészültek legyünk. Kell, hogy ismerjük a hitünk alapköveit, a sarokköveit. Nem tudunk mindent. Itt nem az okosságról van szó elsősorban, hanem egy nagyon jó hozzáállásról. Senki nem tud mindent. A legokosabb prédikátor sem tud mindent. Egy valaki tud mindent, Jézus Krisztus. A Biblia tanítja, hogy Pál, amikor beszél a bálvány áldozatokról, hogy az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít. Amikor tanulunk, amikor képezzük magunkat Isten dolgaira, akkor azt nem azért tesszük, hogy másoknak dicsekedjünk, hogy milyen okosak vagyunk. Hanem azért, hogy felkészültek legyünk, hogy Istennek jó sáfárai legyünk. Hogy amit ránk bízott Isten, azt megfelelően, és nagyon jól tudjuk képviselni. Tehát erről szól.

Titus 2,8–11.

8. Egészséges és feddhetetlen beszédet, hogy az ellenfél megszégyenüljön, mivel semmi gonoszt nem tud rólatok mondani.

Mindenkiről lehet rosszat mondani, mindenkin lehet fogást találni, s az ördögnek ez a célja, ez a terve. Tehát nekünk nem a homoszexuális emberekkel van a problémánk, a személylyel, hanem azzal, amit tesz. Az embert Isten szereti. Ha bárki bármit elrontott, eltévesztett, akkor Isten azt várja, hogy hozza helyre. Nincs helyrehozhatatlan dolog egy hívő számára. Persze nem lehet visszacsinálni, ami már elmúlt, amit elvetettünk, annak előbb-utóbb fog jönni az aratása. De Isten nem mondja azt soha, hogy most már aztán végeztem veled! Vannak erre példák a Bibliában. Mindig megadja a kimenekedést, mindig megadja a kiutat, és mindig megadja a megtérés lehetőségét, de ehhez szükségünk van egy alázatra. El kell, hogy ismerjük, hogy Isten a mi Atyánk, Ővé mindenünk, ő bízott ránk mindent, és mi is az Ővé vagyunk. Nem tehetünk azt még saját magunkkal sem, amit szeretnénk, hanem ha Ő tényleg az Urunk, akkor azt tesszük, amit az Urunk mondott. Azt mondja:

9. A szolgálakat intsd, hogy a saját uraiknak engedelmeskedjenek, mindenben kedvüket keressék, ne ellenkezzenek,

Ezt Pál apostol olyan időben írta, amikor nagyon kegyetlen uralkodók voltak, zsarnokok, rabszolgatartók voltak. Isten mégis azt mondja, hogy: Intsed a szolgálakat, hogy engedelmeskedjenek az ő uruknak.

10. Ne tolvajkodjanak, hanem mindenben hűséget tanúsítsanak, hogy a mi megtartó Istenünknek tanítását ékesítsék mindenben.

Nincs jogunk hozzányúlni a máséhoz! Nincs jogunk elvenni a másét! Nincs jogunk eltékozolni másnak a dolgait! Istennek a dolgait sem tékozolhatjuk el, akkor sem, ha az egész világ ellened fordul. Nézd meg, Jézust mindenki elhagyta, még a tanítványai is majdnem elhagyták, amikor azt mondta: Ez az én testem és ez az én vérem. Na, hát akkor kiment a biztosíték mindegyiknél, mert nem értették. Pál apostolt mindenki elhagyta. Ő akkor is mit képviselt? Az igazságot. Ha a hátunkon fát vágnak, akkor is azt kell tennünk, amit Isten mondott, mert az az igazság. És az igazság az megmarad örökké. Semmi köze az igazságnak, és a hamisságnak egymáshoz! Világos a Biblia. Ne tolvajkodjatok, hanem jó hűséget tanúsítsatok, hogy a mi megtartó Istenünknek a tudományát ékesítsétek mindenben. Miért? Pontosan azért:

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.

Nagyon sokszor hallottátok ezt az igeverset. A mi Istenünk üdvözítő kegyelme. Van az általános kegyelem, amit minden ember élvez. Élvezik a pogányok, élvezi minden ember a világon, aki csak megszületett, hiszen Isten kegyelme az, hogy kapunk levegőt, még maszkon keresztül is. Tehát Isten hatalmas! Istennek a jósága, hogy ad esőt, ad ételmezt, mindenünk Tőle van, és ez az általános kegyelem. Ezt az általános kegyelmet Isten senkitől nem vonta meg, de az üdvözítő kegyelem megjelent Krisztus Jézusban.

János 1,17.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Ő maga Isten üdvözítő kegyelme. És az üdvözítő kegyelem az, amikor elfogadjuk Istennek azt a jóságát, aki maga az Úr Jézus Krisztus. Befogadjuk Őt életünk Urának, Megváltójának, és össze leszünk kapcsolva Istennel. Ez az üdvözítő kegyelem, amikor mi igent mondunk, amikor újjászületünk, amikor új teremtetéské leszünk. Ehhez viszont el kell, hogy fogadjuk az Urat. Egy pogány ember természete romlott, ördögi, sátáni, nem képes arra, hogy növekedjen, nem képes arra, hogy megtérjen, nem képes arra, hogy Istennel járjon. Isten ezért adott új természetet. Ezért nem tudtak a törvény alatt lévők sem Istennel járni. Olyan emberek buktak el, mint Dávid, és sorolhatnánk tovább, a legjobbak is elbuktak. Teremts bennünk tiszta szívet, oh, Isten! – így imádkozott Dávid a zsoltárban. Mert annyira romlott az ember, annyira romlott a természete, hogy az a romlott természet nem képes arra, hogy Istennel együtt tudjon járni. Ezért jelent meg Isten jósága, hogy újonnan szült bennünket élő reménységre Isten Igéje által, ahogy Péter apostol mondja a levelében. Új teremtetések vagyunk, és ezt Isten tette meg velünk. Tehát, mint mondtam, kétszeresen is az Övéi vagyunk.

Nézzük a magunkról való számadást. Nézzük az első pontot, hozok hozzá Igéket, hogy bizony magunkról is számot kell adni. Tetszik, nem tetszik. Nem a magunkéi vagyunk, Istené vagyunk, Isten váltott meg bennünket, ez keresztyenyekre vonatkozik elsősorban. A pogánynak pedig újjá kell születnie.

Róma 14,11–14.

11. Mert meg van írva: Élek én, ezt mondja az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja.

12. Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek.

Tehát el kell számolnunk. Miért kell elszámolnunk? Ha nem Isten lenne a tulajdonosunk, akkor el kellene számolni? Ha nem lenne egy tulajdonosunk, nem lenne egy Urunk, akkor el kellene számolni? Én a magam ura vagyok, én azt csinállok, amit akarok! Vannak, akiket hívogatnak, hogy: Gyere velünk, mert én megyek a magam útján! Nem, nincs hozzá jogod. A szabadságod megvan hozzá, de jogod nincs meg hozzá, hogy menj a magad útján. A jogunk ahhoz van meg, hogy azt tegyük, és azon az úton járjunk, amit Isten kijelölt nekünk, mert az Övéi vagyunk. El kell számolni. Mindenki magáról ad számot, nem a másokról, hogy az mit csinált. Nem arról kell elszámolni, hogy mit csinált más, nekem magamról kell el számolni. Mindjárt meg fogjuk nézni a Máté Evangélium 25. részt, ott kiválóan tanítja az Ige.

13. Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást.

Mit jelent? Hogy ne ítéljük el! Mi nem vagyunk senki ítélőbírái. Mi az, amit viszont nekünk meg kell ítélni? A cselekedeteket. Majd erről is lesz szó a Bibliában. Tehát válasszuk ketté a dolgokat! A személlyel majd Isten foglalkozik. Istenhez tartozik a sáfár. Istenhez tartozol. Te vagy sáfársággal megbízva, és ami Ő rád bízott, neked azzal kell elszámolni, és nekem is. Arról kell majd számot adni, mert a sáfárnak számot kell adnia saját magáról. Annak okáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást. A Timótheus levélben is olvastuk, a Titus levélben is olvastuk, hogy helyesen képviseljük Istent. Mert az emberek Istent nem

látják, de látják Isten szolgálait, látják Isten sáfárait. Lehet, hogy bementél egy munkahelyre, találkoztál a főnökkel, de nem találkoztál a tulajdonossal. Igaz? A tulajdonost lehet, hogy soha nem láttad, pedig ott dolgozol a cégnél hús év, lehet, hogy azt sem tudod, ki a tulajdonos. De azt tudod, hogy ki az igazgató, ki a sáfár, ki az, aki meg van bízva. Mi alapján ítéled meg a céget? Hogy milyen az a vezető, aki vezeti a céget. Milyen az a cég? Lehet, hogy rossz következtetést vonnak le, mert lehet, hogy éppen egy jó főnök az illető, de lehet, hogy egy rossz főnök, egy gonosz főnök, egy rosszindulatú. Bizony ilyenkor rossz színben mutatja be az az igazgató, vagy gazdagsági vezető azt a céget, aminek a sáfárságával őt megbízták. Ugyanez a helyzet velünk, keresztényekkel. Hogy az embereknek milyen lesz az Isten-képük, az elsősorban azon múlik, hogy mi hogyan mutatjuk be Istent az embereknek. Ezért kell bizony nagyon megküzdeni a hústestünkkel, ezért nagyon fontos, hogy az elménket megújítsuk Isten Igéje alapján, mert különben nem tudjuk helyesen képviselni Istent, és rossz bizonyoságtévői leszünk.

14. Tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában: hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja.

Valaki mindenben a hibát keresi. Lehet hibát találni, lehet hibát keresni mindenben. Ki lehet firkálni a hibákat bárhova. De a Biblia azt tanítja, hogy még a testünkkel sem tehetünk azt, amit akarunk. Engedelmisséggel tartozunk Istennek. Nézzük az 1Korinthus 12,18-as Igét, mellyel kapcsolatosan is sajnós nagyon sok olyan tanítás terjeng, amivel én személy szerint azért nem tudok egyet érteni, mert a Biblia mást ír, mint amit egyesek erről tanítanak.

1Korinthus 12,18.

18. Most pedig az Isten elhelyezte a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, amint akarta.

Ha nekünk van egy Urunk, akkor elhelyezte Isten a testbe a tagokat, ahogy én akartam? Ahogy én akarom, ahogy te akarod, vagy ahogy más akarja? Sajnos tanítanak ilyeneket, hogy oda méssz, ahova akarsz, azt csinálsz, amit akarsz. Persze a szabadságod megvan rá, Isten a szabad akaratunkat nem vette el, és nem is veszi el. De áldás lesz az neked vajon? Amikor Ábrahámot kihívta Isten Úr-Kaszdimból, akkor mit mondott neki? Hogy gyere ki arról a helyről és menj oda, amit én mutatok neked! Na de minek, Isten, hát nem tudsz te engem itt megáldani? Ha te vagy az Isten, akkor miért kell nekem ahhoz elmenni Úr-Kaszdimból, hogy engem megáldjál? Nem mondta Ábrahám, hanem mit csinált? Éppen ez mutatta meg a hitét Isten előtt, hogy elment az ismeretlenbe. Nem tudta, hogy mi fog vele történni, de az Úr azt mondta, hogy ő jöjjön ki onnan, és menjen el oda. Ki hívta ki Ábrahámot Úr-Kaszdimból? Ki mondta Ábrahámnak, hogy menj arra a földre, amelyet én mutatok neked? Gondolod, hogy Isten nem jelölt ki számodra egy földet, amit megmutatott neked? Gondolod, hogy véletlenül vagy itt? Rosszul lettél az utcán és tévedésből idehozott a mentő? Hogyan kerültél ide? Nem, hanem azért, mert Isten ebbe a családba rendelt téged. Miért? Mert ebben a családban akar téged használni, és nincs senkinek joga, nekem sem, neked sem, senkinek nincs joga ezt megkérdőjelezni. Amikor olyanokat tanítanak, hogy ha nem tetszik valami, akkor hagyd ott a helyedet. Nem! Akkor hagyjuk ott a helyünket, amikor Isten mondja, és ha valakinek Isten azt mondja, hogy most lépjen, ha ezt Istentől hallottad és erről meg vagy győződve, akkor lépjél! Mert akkor engedetlen vagy, ha nem teszed meg. De ha Istentől ezt nem hallottad, akkor kitől hallottad? Egy másik istentől, nem? Vagy a saját hústested, a saját hústesti kívánságod. Nem az ördög a legnagyobb problémája a gyülekezetnek, hanem a sok csecsemő keresztény, akinek csak látszólagosan Ura az Isten. Ha tényleg Urunk Isten, akkor azt tesszük, amit Ő mond. Mindegy, mi történik, akkor is azt tesszük, amit Ő mond. Nem tekintünk a láthatókra. Ehhez el kell, hogy kötelezzük magunkat úgy, ahogy Pál apostol elkötelezte magát. Leírja a szenvedéseit, hogy megkövezték, leköpdösték, meg akarták ölni, mindent az égvilágon csináltak vele, de azt mondja, hogy a mi pillanatnyi szenvedéseink semmik ahhoz a dicsőséghez, ami vár ránk! Miért? Mert Pál apostol előre nézett, a megjutalmazásra tekintett. A végén

pedig elmondhatta, hogy igen, megfutottam a futásomat! Nekünk is jó lenne elmondani, hogy igen, befutottuk a futásunkat, amikor letelik az időnk. Kinek mennyi van, nem tudjuk, egyikünk sem tudja, hogy mennyi van. Éppen tegnapelőtt búcsúztattunk valakit, a hét elején még ott volt, két nap alatt elment, semmi baja nem volt.

Tehát senki nem tudja azt, hogy mikor van itt a vége. De az nekünk nem a végünk, hanem az a kezdetünk, mert erről a földről úgyis mindannyian elmegyünk. Aki erre a földre rendezkedik be, és csak ezen a földön, ebben a pár tíz évben sáfárokodik, és a pillanatnyi örömök miatt megfosztja magát az örökkévaló jutalomtól, az az ember nem bölcs sáfára az életének, mert nem Isten tervét, nem Isten céljait követi. Ha mi Isten céljait követjük, az számunkra a lehető legjobb dolog, ami történhet velünk az életben. Isten jó dolgokat tervezett. Vannak nehézségek? Persze, hogy vannak nehézségek! Kihívások, nehézségek nélkül nem lehet növekedni! Ha izmok akarsz magadnak, akkor tetszik vagy nem tetszik, el kell kezdeni súlyokat emelgetni, mert úgy fog nőni az izmod. Jó dolog az? Hát nem, mert szenvedsz meg kínlódsz. Vannak dolgok, amiket nem tudunk elkerülni! Ha akarsz szerezni egy diplomát, akkor bizony tanulni kell, le kell ülni, és meg kell csinálni olyan dolgokat, amikhez nem biztos, hogy kedved van. Az nem mindig kellemes dolog, de így növekedünk. Erőfeszítés nélkül nincs növekedés! A magvető történetében is olvassuk, hogy a búzamag elő kell, hogy jöjjön, át kell, hogy törje azt a földet, úgy tud növekedni. Mi is csak akkor tudunk növekedni. Egyre nagyobb dolgokat tud ránk bízni Isten. Bizony át kell mennünk egy-két kellemetlen dolgon is az életünkben, de minden a hasznunkra és a javunkra van.

Zsidó 13,17.

17. Engedelmeskedjétek előljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel műveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ.

Olyan tanítások is vannak, hogy nem kell pásztor, nem kell gyülekezet, mi csak szabadon elvagyunk, jól vagyunk!

Úgy gondolják ezek az emberek, hogy Isten ostoba? Isten nem tudja azt, hogy szükségünk van előljárókra? Mindannyian elindultunk valahonnan a hitben, megtettük a hit első lépéseit, de hogyan tudtunk tovább jutni? Voltak emberek, akik már előttünk jártak, és azok az emberek segítettek nekünk, hogy mi is előbbre tudjunk jutni. Pontosan, hogy szükségünk van arra, hogy engedelmeskedjünk az előljáróinknak. A Biblia tanítja. Valaki azt mondja, hogy nekünk nincs szükségünk előljáróra, nekünk nincs szükségünk senkire, mi majd magunk megteesszük, mi csak Istennek engedelmeskedünk! De ha nem engedelmeskedünk embereknek, ha ezt nem tanultuk meg, akkor nem fogunk engedelmeskedni Istennek sem!

Ma már nem divat a honvédség, de én még abban a korban éltem, amikor több, mint két évig katona voltam. Ott egyáltalán nem kérdezték meg, amikor valami parancs volt, amit meg kellett tenni, hogy nekem ehhez van kedvem vagy nincs kedvem, hogy én azt jónak tartom vagy nem tartom jónak. Például miért ötször kell felmosni és miért nem tizenhatszor? Senkit nem érdekelt! Volt egy parancs, amit végre kellett hajtani. Beszél a Biblia arról, hogy mint Istennek jó katonája, jó vitéze, úgy vitézkedjünk. Ha Isten azt mondja, hogy így csináljuk, akkor így kell tennünk. Engedelmeskedjétek előljáróitoknak, mert ők vigyáznak a lelkeitekre, mint számadók.

Az előbb beszéltem arról, hogy számot kell adnunk mások miatt is. Ezt örömmel műveljük, ne bánkódva, mert ez néktek nem használ. Az engedelmisség az egyik sarokköve, egy alapköve az Istennel való együtt járásnak. A ránk bízott dolgokról is el kell számolni, amiket Isten ránk bízott. Isten kifizette érted az árat, de a villanyszámládat neked kell. Nem? Tetszik vagy nem tetszik, jön a sárga csekk, és azt neked kell kifizetned. Mi a helyzet? Az, hogy bölcsen kell sáfárkodnod azokkal a dolgokkal, amiket Isten rád bízott. Mert az a pénz, amit használsz – tudom, te dolgoztál meg érte, azt mondd, hogy az enyém, hát ez engem illet meg, ez az én pénzem és én azt teszek vele, amit akarok –, ha van egy Urad, akkor azt teszel

vele, amit az Urad mond, nem? Mert ki bízta rád az az összeget? Ki bízta rád azt a pénzt? Ki adott neked lehetőséget arra, hogy te azt a pénzt meg tudd keresni? Bizony, Istentől bölcseséget kell kérni, és nagyon sokan ezt nem teszik meg. Ha van x összege, akkor kell csinálnod egy költségvetést. Nagyon sok ember eladósodik, nem azért, mert Isten azt akarja, hogy szegény legyen, hanem azért, hogy bölcsen gazdálkodjon azzal a pénzzel. Vannak szükségek, ki kell fizetned a villanyszámládat, a gázszámládat. Vannak költségeid. Van, aki ezt nem tudja megtenni, de megrendeli a legszuperebb színes tévét. Miért? Mert nem bölcs, mert nem gondolkodik. Luxus dolgokra fölvesznek emberek olyan összegeket, olyan kölcsönöket, hogy egyszerűen tönkremennek bele. Tettünk ilyent? Mindannyian tettünk ostobaságot anyagi területen? Persze, rosszul fektettünk be, megbíztunk olyan emberekben, akikben nem kellett volna. Tettünk rossz dolgokat mindannyian. Miért tettük ezt? Mert mi akartuk, és nem Istent kérdeztük meg, hogy mit kezdjünk a pénzünkkel. Az ószövetségben Isten megmondta, hogy az emberek mit kezdjenek a pénzükkel, hogy mit kell, és hova kell adni.

Itt van a Máté 25-ben, hogy Isten talentumokat adott minden embernek. Van, akinek tízet adott, van, akinek ötöt adott, és van, akinek csak egyet. Ő adta! Miért adta Isten ezeket a talentumokat? Azért, hogy a sáfár gazdálkodjon vele, hogy profitot termeljen, hogy hasznot hajtson az Ő urának. Mindenki kapott talentumot. Lehet, hogy te nem tízet kaptál, hanem csak ötöt, akkor neked nem tízzel kell elszámolni, hanem öttel. De egyet mindenki kapott. Senki nem mondhatja azt, hogy semmilyen talentuma és semmilyen ajándéka nincs. Van, aki csak egyet kapott, de az, aki csak egyet kapott, mit csinált? Elásta. Hát, én nem vagyok olyan sikeres, mint az a másik! Énrám nem bízott annyi, mint a többire, akkor én már haszontalan vagyok! Annyian vagytok itt – bocsánat, hogy ezt mondom –, akik haszontalannak érzitek magatokat! De nem, te Istennek a sáfára vagy. Isten rád bízott valamit, és azt számon fogja tőled kérni. Lehet, hogy csak azt az egy dolgot. Az lehet, hogy nem a dicsőítésvezetés, vagy bármi más itt a gyülekezetben, vagy nem egy cégnek a vezetése. Isten valamit rád bízott, és ha azt hűséggel elvégzed, akkor neked ugyanaz lesz a jutalmad, mint aki tíz talentumot kapott, mert Isten azt mondja, hogy jól van, hű és jó szolgálom, menj be a te uradnak az örömébe!

Mert azon kell hűségesnek lenni, amit kaptunk! Ha te hűséges vagy a kicsin, akkor mit mond az Írás? Isten sokra fog bízni téged! Ha te egy tulajdonos lennél, és mondjuk egy vállalkozást odaadnál valakinek, hogy irányítsa, te kit tennél oda? Aki tönkretesz a vállalkozásodat, vagy aki gyarapítja, aki a te érdekeidet képviseli? Miért gondolják emberek, hogy előre tudnak lépni addig, amíg azt a picit nem becsülik meg, amit Isten adott? Aki hű a kicsin, az hű a sokon is. Aki hamis a kicsin, az a sokon is hamis lesz. Ugyanez a helyzet, ahogy Isten pénzével bánunk. Annyiszor hallottam már emberektől, ezt persze mindenki maga dönti el, és ne tegyél azért valamit, mert valaki mondta. Ne tegyél azért valamit, mert azt mondta a prédikátor, hanem tedd meg akkor, ha utánanéztél, hogy benne van-e az Igében! Azt mondja, hogy ha majd lesz pénzem, akkor adok Istennek! Tudod mit, ha most abból, amid van, nem adsz, akkor nem fogsz abból sem adni, amid lesz. Ez száz százalék, mert ez egy életmód. Nézd meg az özvegyasszonyt, akinek két fillére volt, az volt az összes pénze. Kinek adta először? Először Istennek! Az ószövetségben bizony megvolt a sorrend, hogy hogyan kellett adni. Isten pontosan elmondta, hogy mit tegyenek a pénzükkel, mert az nem az ő pénzük, ők csak birtokolják, használják azt. Minden Istené!

Ez az alapüzenet, ezért erre a hétre is ezt hoztam. Hiszem, hogy Isten bepecsételi a szívünkbe, hogy minden Istené. Semmink nincs, ami a miénk lenne, amivel mi úgy rendelkezhetnénk, ahogy akarunk. A szabadságunk megvan hozzá, de az elsődleges dolog, hogy Isten tervét kövessük! Ott először Istennek kellett adni! Káint és Ábelt senki nem tanította az adakozásra, ugye? Nem volt még mózesi törvény, nem volt újszövetség sem, mégis Káin és Ábel áldoztak Istennek, mert tudták, hogy amijük van, az Tőle van. Nagyon tetszenek a 2Korinthus 8 és 9-ben az adakozásról szóló Igék. Ott azt mondja Pál apostol, hogy azért tudtak adakozni, mert először magukat adták oda Istennek. Amíg mi nem vagyunk hajlandóak

átadni magunkat teljesen Isten fennhatósága alá, addig ezt nem fogjuk megtenni. Egyikünk sem! Senkinek nem szabad, hogy kényszerítsen és manipuláljon bárkit ezzel kapcsolatban. Ezt neked kell eldönteni saját magadnak a szívedben, hogy igenis, próbára kell tenni Istent, mert amit Ő ránk bízott, azzal el fog számoltatni bennünket. Mi történik azzal, amit Istennek adunk? Isten le fog szegényedni, ugye? Nem! Ezzel elismerjük az Ő felsőbbrendűségét. Ez egy dicséret, ez egy áldozat Istennek. A borra való, amit a pincérnek adsz, az nem áldozat. Mi az áldozat? Ami erőfeszítésbe kerül, aminek van súlya, az áldozat Istennek. Azt, hogy hogyan használd föl, és milyen módon add Istennek, ezt megint neked kell Tőle meghallani. Ne embereknek adjál! Emberek felé fogsz szolgálni azzal, amit Isten rád bízott, de amikor odaadod a szegénynek, akkor Istennek adod. Mit mondott Jézus? Mert szomjaztam és innom adtatok, éheztem és ennem adtatok. Azt mondja, ha bárki megteszi ezt a kicsinyekkel, azt nekem tette, azt velem tette meg. Ez a fajta gondolkodás, ez a fajta hozzáállás kell, hogy legyen bennünk, Jézus ezt tanította.

El kell számolnunk a ránk bízott személyekről is Isten előtt. Bizony vannak rád bízott személyek. A családod, igaz? Nem tehetünk azt a családunkkal, amit akarunk. A gyermekünkkel sem tehetünk azt, amit akarunk, hanem azt kell tennünk, amit Isten Igéje mond.

1Timótheus 5,8.

8. Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő házanépéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a pogánynál.

Van-e felelősségünk a családunkkal kapcsolatban?

Van! Egy családfő nem teheti meg azt, hogy elissza a család pénzét, mert ő a haverokkal bulizik. Tehát első dolog Isten után a család. Nem fordítva, hogy első a család, utána Isten. Vannak ilyen tanítások is, de ez hazugság! Az első mindig Isten! Bármikor megnézed az adakozást, először mindig Istennek adunk, utána következik a család. Hiszen a családunkat kitől kaptuk? Istentől kaptuk! Tehát kell, hogy gondoskodjunk, kell, hogy gondot viseljünk a gyerekeinkről, kell, hogy gondot viseljünk a házuk népéről. Számon leszünk ezért is kérve! Számot kell adnunk Istennek! Felelősségünk van nemcsak magunk iránt, hanem a családunk iránt is.

Efézus 6,4.

4. Ti is atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr tanítása és intése szerint.

Nem az a gyerekszeretet, hogy mindent megengedek neki, hogy a gyerek azt csinál, amit akar, hanem az Úr intése szerint. Ha bölcs szülő akarsz lenni, és van egy kétéves kisgyereked, ha tizennégy év múlva nem egy szörnyeteggel akarsz találkozni, akkor most el kell kezdened nevelni a kétéves gyermeket. A nevelés néha fájdalmas. Minket tényleg a Biblia szerint neveltek, a nagymamám járt első helyen ebben. Olyan nem volt, hogy nem fogadunk szót a nagymamának! Ötven kiló volt összesen, de még elfutni sem tudtunk előle, hozta a fűzfavesszőt, és ha nem értettük meg fönt, akkor szolgált felénk lent, és jött az ítélet a házra, sírás-rívás, fogak csikorgatása. Miért? Mert a nagymama utált bennünket, azért tette? Nem, mert a nagymama szeretett bennünket, azt akarta, hogy egy egészséges, ép, szófogadó, normális ember váljon belőlünk. Miért tette ezt a nagymama? Azért tette, mert szeretett bennünket. Ezt mi akkor nem úgy éreztük egyáltalán, hogy szeretne bennünket. Éppen akkor nem a zsoltárokat mormoltuk az orrunk alatt, amikor szolgált felénk. Hogyan kell, hogy neveljük a gyermekeinket? Az Úr tanítása és akarata szerint. El leszünk számoltatva a családunk miatt? El leszünk!

Akkor, most mondom mást. Van egy másik családunk, a krisztusi családunk, a gyülekezet. El leszünk-e számoltatva ezzel kapcsolatban is? Számot kell-e adnunk? Mindegyikünknek! Nemcsak a pásztnak, hanem mindegyikünknek.

Apostolok cselekedetei 20,28.

28. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérevel szerzett.

A „viseljetek” többes számban van, nem azt mondja, hogy csak a pásztor egyedül, vagy a segítő, vagy bárki, hanem viseljünk gondot először is magunkra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem minket vigyázókká tett. A gyülekezet nem az enyém! Nem más pásztoré, hanem a gyülekezet az Úré!

Amikor idejössz, akkor remélem, nem hozzám jössz! Nagyon bízom benne, hogy van annyi bölcsességed! Vagy nem valamelyik másik személyhez mész, hanem az Úrhoz! Nézzük meg a „viselj gondot a legeltetésre” kifejezést! Kiszótároztam, mert nagyon kíváncsi voltam, hogy mit ért ez alatt a Biblia? Ilyenkor, ha az ember nem érti, akkor vesz egy értelmező szótárt és megnézi. Mit ért ez alatt az eredeti görögben, hogy viseljetek gondot? Vigyáz, ügyel, figyel, odafigyel. Tehát amikor gondot viselünk valamire, akkor ezt tesszük. Óvakodik, tartózkodik valamitől, megőrzi magát valamitől, figyelmét valaminek szenteli, odaadással foglalkozik valamivel, belemerül valamibe, gondot visel valamiről. Ez a szónak a jelentése! Ez mindegyikünknek a felelőssége Isten előtt, mert ezért is felelősségre leszünk vonva. Mit ért az alatt Isten, hogy legeltetés? Az állatokat szokták legeltetni, bocsánat, de ezt a példát hozza a Biblia, nyilván ez egy szimbólum, egy jelkép. A „legeltetni” szónak is megnéztem a jelentését az eredeti görög fordításban: pásztorként tevékenykedik, legeltet, őriz, gondoz, felügyel, ellát, uralkodik, kormányoz, vezet, irányít, igazgat. Ez a feladatunk! Törődik valakivel, gondoskodik valakiről, gondját viseli valakinek. Mi az, amit nekünk kötelességünk megtenni? A pogányok ezt nem tették, és itt az Isten főlrója nekik:

Róma 1,32.

32. Akik jóllehet az Isten végzését ismerik, hogy akik ilyeneket cselekszenek, méltók a halálra, mégis nemcsak cselekszik azokat, hanem az akképpen cselekvőkkel egyet is értenek.

Itt szeretném a legutolsó szóra fölhívni a figyelmet. Ha te egyetértesz a gonosz cselekedetekkel, egyetértesz olyan dolgokkal, amik nem Istentől valók, részese vagy annak a cselekedetében! Az egyetértés a gonosz dolgokkal, ugyanolyan istentelen dolog, sátáni, ördögi dolog, mintha az illető maga tenné. Vannak, akik simán egyet tudnak érteni istentelen dolgokkal, sőt támogatni képesek istentelen dolgokat. Ezen el kell gondolkodni, mert el kell számolnunk! A gyülekezetben hogyan viselkedünk, mit csinálunk, mit kezdünk Isten népével, hogyan tápláljuk, botránkozást okozunk Isten népének vagy tápláljuk? Ezért felelősségre leszünk vonva, minden egyes gyülekezeti tag, te is, én is, és mindannyian. Ez mindannyiunk kötelessége, mindannyiunk felelőssége, és a mi Urunknak erről be kell egy napon számolnunk. Sokan ezt nem hiszik, mert ha hinnék, akkor nem tennének olyan dolgokat, amiket tesznek. Mi is, ha még jobban hinnénk, akkor mi sem tennénk olyan dolgokat, amiket tettünk esetleg korábban. Mindegyikünknek szembe kell ezzel nézni, és mindegyikünknek önvizsgálatot kell tartani, hogy tényleg, amikor oda kell állnunk az Úr elé, akkor oda tudjunk állni és azt tudjuk mondani, hogy: Uram, hát megtettem, amit tudtam! Vagy mit fogunk mondani? Mutogatunk a másokra, hogy ő volt? Nem, nem tehetjük ezt meg! Megvan a mi saját felelősségünk.

Ez a nagykorúság, amikor valaki elérte a nagykorúságot. Egy nagykorú ember vállalja a felelősséget azért, amit tett. Mindegy, hogy mi az, én tettem, én voltam, kész, ennyi, és meg lehet térni! Ez a jó, ez a kegyelemnek a lényege, ez Isten kegyelmének a lényege. Nekünk nem kell meghalnunk azért, mert mondjuk szombatnapon fát szedegettünk, mint egy ószövetségi polgárnak, őt meg kellett kövezni. Ákánt megkövezték, az egész családjával együtt kivégezték, mert elvett az Úrnak a kincseiből. Ha most ilyen törvény lenne, akkor sok ember lenne nagyon nagy bajban! De nincs ilyen törvény, mert Isten kegyelme alatt vagyunk, mert Jézus kifizette a bűneink büntetését. Az nem azt jelenti, hogy nekünk majd nem kell elszámolni azzal, amit Isten ránk bízott. Igaz? Ezt Isten számon fogja tőlünk kérni és meg fogja tenni.

1Korinthus 5,9–13.

9. Azt írtam néktek ama levelemben, hogy paráznákkal ne társalkodjatok.

10. De nem általában e világ paráznáival, vagy csalóival, vagy ragadozóival, vagy bálványimádóival; mert hiszen így ki kellene e világból mennetek.

11. Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi léte re parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek.

Atyafiakról, vagyis keresztényekről beszél itt az Ige. Ad a Biblia útmutatást, hogy mit kell tennünk azokkal az emberekkel, akik rendetlenül viselkednek, akik nem akarnak megtérni, akik nem akarják azt tenni, amit Isten mond? Bárhova mész, ha bemész egy munkahelyre, elmész egy közösségbe, ott megvannak a játékszabályok, és azokat nem te írod és nem én. A gyülekezeti szabályok le vannak írva, Isten adta. Ehhez nekünk ragaszkodni kell, és ehhez kell igazodnunk! Nem tehetjük meg azt, hogy egyetértünk olyan dolgokkal, amikkel nem lehet egyetérteni, amiről a Biblia világosan mondja, hogy az nem Istentől való dolog. Ezt nem tehetjük meg, mert oda kell, hogy álljunk az Úr elé. Azt mondja az Ige, hogy az ilyennel még együtt se egyetek! Itt keresztényekről beszél az Írás. Mit jelent a csaló? Az a görög szó, amit csalónak fordított Károli, azt jelenti, hogy kapzsi, mohó, fősvény, telhetetlen, félrevezető, magyarul: hazug. A szidalmazó szó jelentése: gyalázkodó. A Biblia írja világosan, hogy el kell, hogy különítsük magunkat ezektől? Világosan írja, ugye? Akkor kinek engedelmeskedsz, az Igének vagy másoknak? Vagy a mi belátásunk szerint tesszük, ahogy akarjuk? Persze a szabadságunk megvan hozzá. Az aratás is el fog jönni előbb-utóbb, ki mint vet, azt aratja, és ez mindegyikünkre vonatkozik.

12. Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívülvalókról is ítéletet tegyék? Avagy nem a belülrőlők fölött tesztek-é ítéletet ti is?

13. A kívülvalókat pedig majd az Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül.

Egyértelmű utasítások vannak a Bibliában? Ezért még imádkozni sem kell! El kell olvasni csak! Ezt mondja a Biblia? Honnan van ez, Isten Szellemétől van? Kell várni a vezetést? Igen, a vezetést kell várni, de a Biblia világosan írja. Azt is kielemeztem, mert nagyon kíváncsi voltam, hogy mit ért azalatt a Biblia, hogy jól értjük-e a gonosz szó jelentését. A gonosz: rossz, rosszindulatú, kegyetlen. Rosszindulatú! Nem arról van szó, hogy az ember tesz rosszat, meg mérges lesz, meg a hústestébe esik, meg mond valamit. Nincs ebben a teremben egyetlen ember, akivel ez nem fordult elő. De mi az, hogy rosszindulatú? Amikor valaki, szándékosan kárt okoz másoknak. Szándékosan rombol, pusztít, öl, gyilkol. Ez kinek a természete? Isten természete? Nem, ez a sátán természete! A Biblia világos ezzel kapcsolatban, hogy a gonosszal mit kell tenni? Hellyel kell kínálni a gyülekezetben? Meg kell dicsérni? Ezt mondja a Biblia? Nem! A Biblia teljesen világos és egyértelmű. Mi a cél? Nem az, hogy ha valaki eltéveszti, hiszen akkor mindenkit ki lehetne dobni a gyülekezetből, engem is, bárkit, mindenkit. Nem erről szól a dolog, hanem arról, hogy meg lehet ezt tenni rosszindulattal vagy meg lehet tenni azért, mert valaki eltévesztett valamit, félelemből vagy nem azért, mert rosszindulatú, hanem pontosan azért, mert elhibázta a dolgokat. Ez mindannyiunkkal megtörténik! Az emberek a tévedéseinket megbocsátják, ez a világban is így van. Egy dolgot nem bocsátanak meg az emberek, ez a jellemtelenség. Amikor valaki rosszindulatú, valaki gonosz, azt mondja, hogy romlott, erkölcstelen, rothadt gyümölcs, nem egészséges gyümölcs és gonosz dolog. Ezt jelenti!

Jelenések 2,2.

2. Tudom a te dolgadoit, a te fáradozásodat és állhatatosságodat, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megpróbáltad azokat, akik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket;

Erről már volt szó az elmúlt időszakban. Jézus tudja a te dolgaidat. Nem tudod eltitkolni Isten előtt, hogy mit miért csináltál, milyen indítékból. Az embereket át lehet verni, lehet színházat játszani, de Isten látja ott legeslegbelül, hogy mi az indíték, hogy a jó szándék, az építő szándék, vagy a romboló szándék vezet valakit. Az építő kritika vagy a destruktív kritika. Lehet nyilván építőleg is megfogalmazni a más véleményünket. Amikor mond valaki egy más véleményt, meg lehet kérdezni, hogy hogyan gondoltad ezt? Megkérdezni, hogy így gondoltad, vagy hogyan gondoltad, anélkül, hogy bárkivel összevesznél. Meg lehet ezt tenni! Jézus azt mondta az efézusi gyülekezet vezetőjének, hogy gonosz dolgot tettél, miért nem túrted meg a gonoszokat? Nem! Megdicsérte őket Jézus! Miért? Mert ez a kötelességünk. Tehát, ha valaki nem akar megtérni, ha valaki nem akar megváltozni, ha valaki szándékosan rombol, akkor ez kötelességünk mindannyiunknak. De mi a cél? Bizony a mi feladatunk az, hogy a gyülekezetet tisztán tartsuk. Nem engedjük be a világot, hanem mi visszük ki a világba az Evangéliumot. Nem a jogainkról, a liberalizmusról, hogy kinek, mihez van joga, meg a szólásszabadság címén mindenkiről szórod a mocskot. Ezt nem tudom, melyik igeversben olvasta valaki, de valószínű más könyvet olvasott, mert az nem a Biblia volt.

Tehát Istennek tartozunk elszámolással. Amit teszünk, azzal vagy építünk, vagy rombolunk. Amit teszünk a saját életünkkel, az vagy előbbre visz bennünket, vagy hátráltat. Isten azt akarja, hogy növekedjünk, hogy gyarapodjunk, és azt akarja, hogy az Ő terveit valósítsuk meg! Ehhez egyetlen mód van, hogy követnünk kell Isten célját és tervét. Ehhez a hűség és az engedelmisség elengedhetetlen dolog.

Lukács 12,42–44.

42. Monda pedig az Úr: Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, kit az úr gondviselővé tett az ő háza népén, hogy adja ki nékik élelmüket a maga idejében?

A „gondviselő” jelentése: kinevez valaminek, felhatalmaz, beiktat.

43. Áldott az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ilyen munkában talál!

44. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága felett gondviselővé teszi őt.

Összegezve még egyszer az egész üzenet lényegét: Isten a tulajdonos, Istené a tulajdonjog. A sátán megkérdőjelezte ezt a tulajdonjogot. Ezt a tulajdonát Isten ránk bízta, az Ő gyermekeire bízta, hogy gondot viseljünk az Ő dolgairól. Gondot viseljünk magunkról, gondot viseljünk a ránk bízott dolgokról, gondot viseljünk más személyekről is, akiket Isten ránk bízott. Ez egy nagyon fontos rész. Mi Isten sáfárai vagyunk, Isten dolgaival sáfárok. Úgy gondolom, hogy mindannyian azt szeretnénk, hogy jutalmát vegyük a munkánknak. Köszönjük az Úrnak az Ő Igéjét! Én hiszem és imádkozom azért, hogy Isten Szelleme ezt pecsételje el bennünk, hogy a tulajdonjogokat és a tulajdonviszonyokat helyesen tudjuk kezelni. Helyesen tudjuk kezelni a saját helyzetünket és azzal a hozzáállással legyünk Isten dolgaihoz, amit Ő szeretne és elvár tőlünk, amivel megbízott bennünket. Hálát adunk az Ő kegyelméért! Dicsőség legyen Neki! Jézusé minden dicsőség!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.